

Sygn. akt VII U 1293/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: protokolant sądowy Joanna Walczak

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r. w Warszawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o rentę socjalną

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 29 czerwca 2014 r. znak: SOC/15/(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. K. rentę socjalną od dnia 8 października 2015 r. na stałe.

UZASADNIENIE

M. K. w dniu 13 sierpnia 2015r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 29 czerwca 2015r., znak: SOC/15/(...), odmawiającej prawa do renty socjalnej.

Uzasadniając swe stanowisko odwołująca wskazała, że cierpi na chorobę genetyczną, tj. miopatię z desminopatią mięśni. Pierwsze objawy choroby pojawiły się w szkole podstawowej. Na lekcjach wychowania fizycznego nie mogła wykonywać niektórych ćwiczeń zadanych przez nauczyciela. Choroba z roku na rok powoli nasilała się, dlatego też w szkole zawodowej z lekcji wychowania fizycznego miała minimalną ocenę dopuszczającą do promocji do następnej klasy. Jednocześnie odwołująca podkreśliła, że ma osłabione mięśnie rąk i nóg, które ograniczają jej poruszanie (wchodzenie i schodzenie po schodach). Przy wykonywaniu w/w czynności potrzebuje pomocy innych osób. Ponadto występuje u niej bardzo duży zanik mięśni przełyku i krtani, czego skutkiem jest cicha i niewyraźna mowa oraz trudności w przełykaniu pokarmów stałych i płynnych. Z racja słabych mięśni często dochodzi do dławienia się podczas spożywania posiłków. Dodatkowo w ciągu kilku lat waga odwołującej spadła z 70 kg do 55 kg, a wydolność oddechowa jest w znacznym stopniu ograniczona, czego powodem jest bardzo szybkie zmęczenie organizmu. Choroba zaatakowała również kręgosłup. Odwołująca jest z zawodu fryzjerem damskim. W poprzednich latach próbowała kilkakrotnie podejmować pracę w swoim zawodzie, jednakże bezskutecznie. Przy jej chorobie nie może liczyć na poprawę stanu zdrowia, ponieważ nie ma żadnych leków, a tylko rehabilitacja, która spowalnia postępowanie choroby (odwołanie od decyzji ZUS z dnia 29 czerwca 2015r., znak: SOC/15/(...), k. 2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że w dniu 24 kwietnia 2015r. M. K. złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty socjalnej na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 982). Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18 roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W toku postępowania, na podstawie art. 5 ustawy o rencie socjalnej w związku z art. 14 ust. 2e i 2f ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 748) odwołująca została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2015r. nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy. W oparciu o powyższe orzeczenie Zakład zaskarżoną decyzją z dnia 29 czerwca 2015r. odmówił M. K. prawa do roszczonego świadczenia (odpowiedź ZUS na odwołanie z dnia 27 sierpnia 2015r., k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. ur. (...) ukończyła w dniu 24 czerwca 1993r. naukę w Szkole Zasadniczej O. - (...) w Zespole Szkół (...) w W. o trzyletnim okresie nauczania w zawodzie optyk – elektronik oraz złożyła egzamin z nauki zawodu (dowód osobisty, t. I, k. 7 a.r., świadectwo ukończenia szkoły zawodowej, t. I, k. 9-9v a.r., t. II, k. 4 a.r., zaświadczenie z dnia 21 kwietnia 2015r., t. II, k. 3 a.r.).

W okresie od dnia 22 września 1993r. do dnia 22 września 1996r. odwołująca była zatrudniona w Zakładzie (...) w W. przy ul. (...)

5 w charakterze ucznia zawodu fryzjer damski. W tym okresie od dnia 19 sierpnia 1994r. do dnia 31 sierpnia 1994r. oraz od dnia 13 lutego 1995r. do dnia 21 lutego 1995r. była niezdolna do pracy (zaświadczenie z dnia 7 września 1996r., t. I, k. 8 a.r., potwierdzenie ubezpieczenia pracowników i innych ubezpieczonych, t. I, k. 12-12v a.r.).

Odwołująca w dniu (...) urodziła dziecko – K. K. (odpis skrócony aktu urodzenia, t. I, k. 10 a.r.).

W dniu 15 stycznia 2015r. M. K. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy, t. I, k. 1-4 a.r.).

Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w tym: dokumentacji z przebiegu leczenia w 2014r., kart informacyjnych z leczenia szpitalnego w 2014r. oraz zaświadczeń o stanie zdrowia wystawionych przez lekarzy leczących w dniu 22 grudnia 2004r., Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 6 lutego 2015r. uznał, że M. K. jest osobą częściowo niezdolną do pracy do dnia 28 lutego 2018r., natomiast datą powstania częściowej niezdolności do pracy jest dzień 23 kwietnia 2014r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 6 lutego 2015r., t. I, k. 11-11v a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał w dniu 24 lutego 2015r. decyzję znak: I/20/(...), którą odmówił M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku, tj. w okresie od dnia 15 stycznia 2005r. do dnia 14 stycznia 2015r., a także w dziesięcioleciu przed dniem powstania częściowej niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 23 kwietnia 2004r. do dnia 22 kwietnia 2014r., nie udowodniła wymaganych 5 lat. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku – uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe ograniczone do 1/3 okresów składkowych w wymiarze 11

miesiący i 23 dni oraz okresy składkowe w wymiarze 2 lat, 11 miesięcy i 8 dni, tj. łączny staż sumaryczny w wymiarze 3 lat. Jednocześnie w decyzji wskazano, że odwołująca nie spełnia również kolejnego warunku uprawniającego do nabycia wnioskowanego świadczenia, gdyż niezdolność do pracy powstała w okresie późniejszym niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia (ubezpieczenie ustało w dniu 22 września 1996r.) (decyzja ZUS z dnia 24 lutego 2015r., znak: I/20/(...), t. I, k. 18-18v a.r.).

W dniu 24 kwietnia 2015r. M. K. złożyła w organie rentowym wniosek o rentę socjalną (wniosek o rentę socjalną, t. II, k. 1-2v a.r.).

W dniu 19 maja 2015r. Lekarz Orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w tym wyników badań dodatkowych i w oparciu o opinię konsultanta ZUS z dnia 14 maja 2015r., ustalił, że M. K. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 maja 2015r., t. II, k. 6-6v a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 26 maja 2015r. wydał decyzję znak: I/20/(...), którą anulował decyzję odmowną z dnia 24 lutego 2015r. i jednocześnie ponownie odmówił M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 6 lutego 2015r. ustalił częściową niezdolność do pracy do dnia 28 lutego 2018r., a za datę powstania częściowej niezdolności do pracy przyjęto dzień 23 kwietnia 2014r. Natomiast Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 19 maja 2015r. ustalił, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Wobec powyższego odmówiono przyznania świadczenia rentowego, ponieważ w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku, tj. w okresie od dnia 15 stycznia 2005r. do dnia 14 stycznia 2015r., a także w dziesięcioleciu przed dniem powstania częściowej niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 23 kwietnia 2004r. do dnia 22 kwietnia 2014r., M. K. nie udowodniła wymaganych 5 lat. Udowodnione okresy nieskładkowe ograniczone do 1/3 okresów składkowych wyniosły 11 miesięcy i 23 dni, zaś okresy składkowe 2 lata, 11 miesięcy i 8 dni, tj. łącznie 3 lata. Dodatkowo organ rentowy wskazał, że niezdolność do pracy odwołującej powstała w okresie późniejszym niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia (ubezpieczenie ustało w dniu 22 września 1996r.) (decyzja ZUS z dnia 26 maja 2015r., znak: I/20/(...), t. II, k. 7-7v a.r.).

W związku z wniesieniem przez M. K. sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 maja 2015r., sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS nr (...), która orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2015r. także ustaliła, że M. K. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS nr (...) z dnia 23 czerwca 2015r., t. II, k. 11-11v a.r.).

Wobec powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 29 czerwca 2015r., znak: SOC/15/(...), odmówił M. K. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013r., poz. 982 ze zm.), zgodnie z którym renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18 roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia bądź w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Jednocześnie zostało wskazane, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23 czerwca 2015r. ustaliła, że odwołująca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W takiej sytuacji, zdaniem ZUS, brak podstaw prawnych do przyznania renty socjalnej (decyzja ZUS z dnia 29 czerwca 2015r., znak: SOC/15/(...), t. II, k. 13 a.r.). M. K. odwołała się od powyższej decyzji (odwołanie od decyzji ZUS z dnia 29 czerwca 2015r., znak: SOC/15/(...), k. 2-3 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu neurologii i interny celem ustalenia, czy M. K. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres oraz czy naruszenie sprawności organizmu powstało przed ukończeniem 18 roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia bądź w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (postanowienie z dnia 24 września 2015r., k. 21 a.s.).

W opinii z dnia 8 października 2015r. biegły sądowy neurolog dr n. med. B. Z. wskazał na występujące u M. K. objawy korzeniowe szyjne i lędźwiowe, niedowład odsiebny kończyn górnych i znacznego stopnia niedowład w zakresie kończyn dolnych. Podkreślił przy tym, że odwołująca ma problemy z samodzielnym wstaniem z kozetki lekarskiej. Odruchy fizjologiczne są u niej obecne, równe, brak odruchów patologicznych i zaburzeń czucia. Analizując dokumentację i aktualne badanie kliniczne, zdaniem biegłego neurologa, trudno zgodzić się ze stanowiskiem ZUS, ponieważ badana nie nadaje się do żadnej pracy. Jest całkowicie niezdolna do pracy na trwale. Schorzenie, na które choruje nie rokuje poprawy, jest uwarunkowane genetycznie i z można przyjąć, że wczesne objawy tego schorzenia ujawniły się w wieku szkolnym, aczkolwiek trudno ustalić precyzyjnie od kiedy. Choroba wówczas nie była diagnozowana i rozpoznana. Podsumowując opinię biegły sądowy neurolog uznał, że M. K. jest całkowicie niezdolna do pracy od daty badania w sądzie (opinia biegłego sądowego neurologa dr n. med. B. Z. z dnia 8 października 2015r., k. 36-36v a.s.).

Biegły sądowy internista dr n. med. J. K. w opinii z dnia 2 listopada 2015r. rozpoznał u odwołującej wrodzoną miopatię w trakcie obserwacji. W badaniu przedmiotowym biegły stwierdził istotną niedowagę, prawidłowe ciśnienie tętnicze. Nie obserwował istotnych przedmiotowych odchyłań w zakresie swojej specjalności. Wskazał, że badana jest wydolna oddechowo i krążeniowo, jak i zadowolająco sprawna ruchowo. Po zapoznaniu się z dokumentacją z leczenia i po zbadaniu odwołującej stwierdził, że schorzenie, na które choruje badana, należy do przedmiotu zainteresowań i oceny biegłego neurologa. Zaopiniował, że z przyczyn wyłącznie internistycznych wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. Badana ma wykształcenie zawodowe fryzjera i do tej pory nie pracowała zawodowo (opinia biegłego sądowego internisty dr n. med. J. K. z dnia 2 listopada 2015r., k. 47-48 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że nie wnosi uwag do opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii i interny (pismo procesowe z dnia 25 listopada 2015r., k. 55-56 a.s.). Natomiast M. K. w piśmie z dnia 27 listopada 2015r. podniosła, że nie zgadza się z opinią wydaną przez biegłego internistę. Zdaniem odwołującej, biegły wykonując badanie oraz konsultację oceniał sprawę tendencyjnie, opisywał wybiórczo jej odpowiedzi, z widocznym negatywnym nastawieniem do jej osoby oraz nie zapoznał się z należytą dokładnością z przedstawioną mu dokumentacją (pismo procesowe z dnia 27 listopada 2015r., k. 57-58 a.s.).

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2015r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu interny (z wyłączeniem J. K.) celem ustalenia, czy M. K. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres oraz czy naruszenie sprawności organizmu powstało: przed ukończeniem 18 roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia bądź w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (postanowienie z dnia 30 listopada 2015r., k. 59 a.s.).

Biegły sądowy specjalista z zakresu interny dr n. med. J. H. w opinii z dnia 17 grudnia 2015r. rozpoznał u odwołującej myopatię wrodzoną – desmopatię. Na podstawie dostępnej dokumentacji medycznej i przeprowadzonego badania sądowo – lekarskiego wskazał, że wnioskodawczyni wyłącznie z powodu schorzeń narządów wewnętrznych nie była i nie jest niezdolna do pracy zgodnej z wykształceniem. W uzasadnieniu swego stanowiska biegły z zakresu chorób wewnętrznych powołał się na brak schorzeń narządów wewnętrznych, a tym samym upośledzenia sprawności organizmu. Podkreślił również, że ocena upośledzenia sprawności organizmu spowodowana schorzeniem układu nerwowo – mięśniowego stanowi przedmiot opinii biegłego w dziedzinie neurologii, która będzie dla sądu wiążąca (opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu interny dr n. med. J. H. z dnia 17 grudnia 2015r., k. 72 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w piśmie procesowym z dnia 27 stycznia 2016r. nie wniósł uwag do opinii biegłego sądowego internisty (pismo procesowe z dnia 27 stycznia 2016r., k. 79 a.s.). M. K. również zgodziła się z opinią biegłego (e-protokół rozprawy z dnia 24 lutego 2016r., k. 88 a.s.).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych M. K., które zostały ocenione jako w pełni wiarygodne. Dodatkowo

podstawę ustaleń faktycznych stanowiły opinie biegłych specjalistów z zakresu neurologii oraz interny. Sąd Okręgowy ocenił je jako rzetelne, trafne i dostatecznie wyjaśniające stan zdrowia odwołującej, gdyż zostały wydane przez specjalistów w dziedzinie schorzeń, na jakie choruje odwołująca, a ponadto po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań, zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej i po przeprowadzeniu badania. Dodatkowo opinie biegłych spełniają wymogi dla tego rodzaju środków dowodowych, przewidziane w art. 278 k.p.c. i art. 285 k.p.c. Co prawda, z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu interny wynika, że M. K. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, jednakże Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na opinii biegłego sądowego neurologa, gdyż schorzenia, na które cierpi odwołująca należą do zainteresowań i oceny biegłego tej specjalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...), Oddział w W. z dnia 29 czerwca 2015r., znak: SOC/15/(...), jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. 2013r., poz. 982), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Stosownie do brzmienia ust. 2 powołanego przepisu, osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 przysługuje:

- 1) renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa- jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Podkreślić należy, że z dyspozycji art. 15 ustawy o rencie socjalnej wynika, że ustawodawca w ramach oceny, czy spełnione zostały przesłanki do przyznania opisanego powyżej świadczenia, nakazał odpowiednio stosować art. 12-14 ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, które zawierają legalne definicje całkowitej i częściowej niezdolności do pracy. Przepis art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej wskazuje, że za całkowicie niezdolną do pracy należy uznać osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepis art. 12 ust. 3 ustawy za częściowo niezdolną do pracy uznaje osobę, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Dokonując oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni należy mieć jednak na uwadze nie tylko powołane przepisy, ale także i to, że w rozumieniu tych przepisów, o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00). Ocena całkowitej niezdolności do pracy w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu

i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy, co do zasady wymaga wiadomości specjalnych. W takiej sytuacji, sąd nie może orzekać wbrew opinii biegłych sądowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009r., III UK 30/09).

W świetle powyższego kwestią, od której uzależniona była zasadność odwołania M. K., było ustalenie, czy odwołująca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i czy niezdolność ta powstała z powodu naruszenia sprawności organizmu w okresach, na które wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej.

Celem rozstrzygnięcia powyższych wątpliwości Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz interny. Biegły sądowy neurolog dr n. med. B. Z. wskazał na objawy korzeniowe szyjne i lędźwiowe, niedowład odsiebny kończyn górnych i znacznego stopnia niedowład w zakresie kończyn dolnych. W ocenie biegłego, badana nie nadaje się do żadnej pracy, jest całkowicie niezdolna do pracy na trwale. Ponadto schorzenie, na które choruje, nie rokuje poprawy, jest uwarunkowane genetycznie. Biegły przyjął również, że wczesne objawy tego schorzenia ujawniły się w wieku szkolnym, aczkolwiek trudno ustalić precyzyjnie od kiedy. Choroba wówczas nie była diagnozowana i rozpoznana. Podsumowując opinię biegły sądowy neurolog uznał, że M. K. jest całkowicie niezdolna do pracy od daty badania w sądzie. Z kolei biegły sądowy internista dr n. med. J. K. rozpoznał u odwołującej wrodzoną miopatię w trakcie obserwacji, istotną niedowagę, a także prawidłowe ciśnienie tętnicze. Nie obserwował istotnych przedmiotowych odchyień w zakresie swojej specjalności. Zdaniem biegłego badana jest wydolna oddechowo i krążeniowo, jak i zadowolająco sprawna ruchowo. Po zapoznaniu się z dokumentacją z leczenia i po zbadaniu odwołującej biegły internista stwierdził, że schorzenie, na które choruje badana, należy do zainteresowań i oceny biegłego neurologa. Podobne stanowisko wyraził biegły sądowy specjalista z zakresu interny dr n. med. J. H., który również rozpoznał u odwołującej myopatię wrodzoną – desmopatię. Uznał jednak, że na podstawie dostępnej dokumentacji medycznej i przeprowadzonego badania sądowo – lekarskiego, wyłącznie z powodu schorzeń narządów wewnętrznych, wnioskodawczyni nie była i nie jest niezdolna do pracy zgodnej z wykształceniem.

Sąd podzielił ocenę wyrażoną przez powołanych biegłych, ponieważ biegli wypowiedzieli się w kwestii stanu zdrowia M. K. na podstawie badania jej osoby oraz analizy dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy i w aktach rentowych. Co więcej, strony postępowania nie kwestionowały treści opinii i dlatego nie było podstaw, aby odmówić im przymiotu wiarygodności.

Zgodnie z wiodącą w sprawie opinią biegłego neurologa M. K. z uwagi na stan zdrowia nie jest aktualnie zdolna do podjęcia jakiejkolwiek pracy, a zatem jest całkowicie niezdolna do pracy. Wprawdzie biegły wskazał, że owa niezdolność istnieje od daty badania w sądzie, ale nie jest to okoliczność wykluczająca prawo do renty socjalnej, ponieważ – jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 lutego 2015r. (II UK 105/14, Lex nr 1659235) - pojęcia "całkowita niezdolność do pracy" i "naruszenie sprawności organizmu" w rozumieniu art. 4 ustawy z 2003r. o rencie socjalnej nie są tożsame i stany te mogą powstać w różnych momentach. Całkowita niezdolność do pracy, będąca przesłanką prawa do renty socjalnej, może powstać po upływie okresów wskazanych w art. 4 ust. 1 tej ustawy, ale dla nabycia prawa do renty socjalnej istotne jest, aby przyczyna naruszenia sprawności organizmu powodująca całkowitą niezdolność do pracy powstała nie później niż w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy.

W rozpatrywanej sprawie naruszenie sprawności organizmu M. K. powstało w wieku szkolnym, choć biegły neurolog nie był w stanie wskazać dokładnej daty, gdyż wówczas choroba nie była diagnozowana i leczona. Oznaczył jednak, że naruszenie sprawności organizmu, które od daty badania w sądzie spowodowało całkowitą niezdolność do pracy, powstało znacznie wcześniej, kiedy odwołująca uczęszczała do szkoły.

Wobec powyższego spełnione zostały wszystkie przesłanki konieczne do przyznania odwołującej renty socjalnej. Odwołująca jest całkowicie, trwale niezdolna do pracy, a naruszenie sprawności organizmu powstało w jednym z okresów, o których mowa w art. 4 ustawy o rencie socjalnej.

W konsekwencji Sąd Okręgowy kierując się powyższymi względami, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. K. rentę socjalną od dnia 8 października 2015r., tj. od daty badania w sądzie przez biegłego sądowego neurologa, na stałe.

ZARZĄDZENIE

(...)